Analize și opinii

Dan Diaconu: Pe ce lume trăim? (I)

Acum 18 minutes 7 Vizualizari 12 Timp de citire

Am încercat în zadar să mă uit la interviul pe care Cristache i l-a luat lui Ciolacu. E ceva imposibil! Știți care e sentimentul? Acela că ai în față un om matur ca înfățișare, dar al cărui creier a rămas undeva pe la clasa a III-a Z. Vocabularul său e extrem de limitat, stilul de exprimare bolovănos și perfect previzibil, uneori atât de previzibil încât nu-ți vine să crezi cât e de prost. Iar ceea ce te disperă e faptul că minte. Minte înfiorător și prostește, minte fără stil, e ceva care, pur și simplu, te cutremură până la scârbă. Te uiți la el, îl vezi matur, dar nu-ți vine să crezi că ai un prost atât de oligofren în față.

Dacă iei întreg aparatul de stat al României, constați o aspră incompetență de la bază la vârf. O spun fără ocolișuri: dacă mâine cineva ar concedia întreg aparatul de stat al țării, lucrurile ar merge șocant mai bine decât acum. Dacă localitățile n-ar mai avea primari și Consilii locale, dacă la nivel județean ar dispărea Consiliile și prefecții, dacă la nivel central, peste noapte, s-ar dizolva tot, de la președinție până la Parlament, cu toate instituțiile, cu toate ministerele și toate așa-zisele structuri de securitate, justiție, armată s.a.m.d.,

Pe ce mă bazez? Strict pe ceea ce văd. N-ai nevoie de informații clasificate pentru a constata că toți sunt proști bâtă! E o incompetență și o prostie atât de mare încât, dacă tai totul din rădăcină ajungi la un progres inimaginabil deoarece, de undeva de la minus infinit, te trezești brusc la zero. Poate credeți că exagerez, dar vă spun cu mâna pe inimă că nu este așa. De fiecare dată când scriu mă confrunt cu blocaje deoarece nu am expresii în vocabular, nu găsesc termeni de comparație potriviți pentru a-l face pe cel care citește să înțeleagă prostia ăstora. E ceva înfiorător, de nesuportat!

Mă trage cineva de mânecă să-mi spună că am fost raportat la CNA, că s-au unit niște tefelei ca să-mi blocheze pagina de Facebook. Pe X, unde activez mai puțin, mă confrunt destul de des cu atacuri ale echipelor de boți ai puterii. Întrucât acolo nu mai ține vraja cu „report-ul”, iar CNA-ul e neputincios, ticăloșii puterii organizează atacuri asimetrice, prin intermediul cărora îmi inundă postările cu comentarii jignitoare.

La un moment dat efectiv nu-mi vine să cred absurdul pe care-l trăim. Vi se pare normal ca un întreg aparat guvernamental să plătească oameni care să urmărească, să fileze și să încerce să anihileze persoane efectiv irelevante precum subsemnatul? Asta în timp ce, în lume, se fac mișcări din ce în ce mai radicale. Consumarea energiilor pe non-acțiuni – așa cum fac serviciile de forță ale țării – doar pentru a menține dominația proștilor de la butoane, va fi fatală României ca țară și, culmea, lor ca indivizi. Veți înțelege în cele ce urmează motivul pentru care proștii care acum se cred jupânii României o vor sfârși extrem de rău. Nici nouă nu nu ne va fi bine, dar, ca individ, te poți strecura, poți găsi oportunități, indiferent de regim sau de ocupație. În schimb, ceea ce vreau să-i asigur pe toți cei care acum se cred „stăpânii butoanelor” este că, în mai puțin de doi ani vor rămâne fără absolut toate privilegiile, fără pensiile speciale și asigurările care li se dau că „*totul va fi bine atâta timp cât fac abuzuri*”. Băieți, structura se prăbușește și de data asta sunteți prinși nasol de tot! OK, am cam întins-o cu introducerea, să trecem totuși la subiect!

Ce-ar fi dacă v-aș spune că absolut tot ceea ce s-a întâmplat în Ucraina era cunoscut de dinainte, fix de cei care ar fi trebuit să fie victime, adică de ruși? În 2016, la început de „Epocă Trump”, întregul context al agresiunii americane asupra Rusiei prin intermediul Ucrainei era cunoscut și se știa inclusiv faptul că va fi un război acolo. Surprinși? Hai, că abia aștept să-i aud p-ăia mai cretini care, la fiecare afirmație de-a mea cer „link”. Vedeți, prostia a pătruns atât de adânc încât s-a transformat în instinct.

Înainte de a trece mai departe să înțelegem care-i treaba cu Ucraina. Și, pentru a fi cât se poate de conform, voi enumera elementele care-au contribuit la declanșarea „bombei ucrainene” de către SUA:

- *imposibilitatea Rusiei de a duce un război deplin în Ucraina din cauza apartenenței acesteia la nucleul rus;*
- *tradiția geopolitică europeană care consideră separarea Ucrainei de Rusia ca pe o țintă strategică pentru slăbirea și înrobirea Rusiei;*
- *o dimensiune suficient de mare a teritoriului, potențialului economic și a populației;*
- *dependența ecopnomiei ruse – inclusiv a complexului militaro-industrial – de cooperarea cu Ucraina;*
- *enorma semnificație culturală și istorică a Kievului, a cărui separare de Rusia produce daune morale iremediabile;*

Oups, asta se scria în Rusia, negru pe alb, încă din 2016! Mai țineți minte ce spunea deviantul Lindsey Graham în ceea ce privește *ieftinătatea* conflictului din Ucraina pentru SUA? De ce Trump vorbește acum de un adevărat **dezastru financiar**? Oare pentru că operațiunea a eșuat lamentabil? Dar să nu încercăm să intuim fără a desena întreaga istorie. Ceea ce s-a întâmplat începând cu 2016 a fost o separare treptată a Rusiei de Ucraina. Treptat, comenzile de tehnologie militară din Ucraina au fost din ce în ce mai subțiri și cu toleranțe de calitate din ce în ce mai mari. De fapt erau importuri făcute strict formal, pentru a adormi spiritele. Există voci care susțin că, la începutul conflictului de-acolo, una dintre perplexitățile occidentalilor a fost cea dată de funcționarea impecabilă a echipamentelor militare rusești care ar fi trebuit să aibă în componență echipamente de proveniență ucraineană, cu erori și care fuseseră obiect al unor coruperi a factorilor ruși responsabili cu aprovizionarea din Ucraina. Cu alte cuvinte, inclusiv *corupția oficialilor ruși* a fost un joc simulat, cam la fel ca „*nebunia*" lui Elțîn și „*globalismul*" lui Putin.

Dar ce se întâmplă acum? Citez din aceeași sursă: „*Analiza ciclurilor lungi de dinamică economică și politică arată că perioada cea mai probabilă pentru declanșarea unor conflicte internaționale majore care implică SUA și sateliții săi împotriva Rusiei este 2016-2018,* ***cu o escaladare continuă până la jumătatea deceniului următor****(adică 2025 n.n.). Rezultatele modelării indică o probabilitate mare a agravării tensiunilor politice și economice internaționale ca efect al suprapunerii ciclurilor economice cu perioade diferite de oscilație, fapt care indică o probabilitate foarte mare de apariție a unui efect de rezonanță periculos în viitorul apropiat*". Fac aici o scurtă paranteză pentru a vă atrage atenția asupra obsesiei subsemnatului în ceea ce privește convergența ciclurilor cu care v-am tot bătut la cap! După cum se vede, iar am avut dreptate!

Ce vreau să vă spun, citând masiv din acest material apărut public pe piața rusă în 2016 – dar care probabil a circulat și sub o formă discretă imediat după lovitura de stat de la Kiev – este că ceea ce vedem acum ne demonstrează că Rusia a mers pe o cale cât se poate de clară în politica sa internă și externă. Scopul a fost acela al evitării, pe cât posibil, a unui război direct cu SUA. Și cum faci asta? În pagina 133 a cărții e descris limpede: „*Pentru a preveni războiul este necesar să-l convingi pe agresor că obiectivele sale sunt de neatins. Pentru aceasta, în primul rând, e necesar să se creeze o coaliție internațională reală, în fața căreia agresorul să nu poată câștiga războiul. În al doilea rând, membrii coaliției trebuie să aibă o înțelegere comună a amenințărilor și o viziune asupra viitorului. Iar în al treilea rând au nevoie de obiective comune și de programe de dezvoltare care să-i unească.*"

Ce s-a întâmplat după începerea conflictului din Ucraina? A apărut cea mai mare coaliție militară a planetei, una tacită, dar care e capabilă să reacționeze rapid: coaliția dintre Rusia și China, în care a apărut inclusiv Iranul. SUA nu poate învinge o Rusie aliată cu China, la fel cum China nu poate învinge SUA aliată cu Rusia sau Rusia China aliată cu SUA! Alianța SUA-China am văzut-o la treabă și putem spune a avut justificări solide întrucât *„fratele de ideologie"* risca să sugrume China. Dar Rusia acum? Cu toate că e hilar, are absolut aceeași justificare. URSS s-a deschis în 1990, crezând prostește în promisiunea „*not one inch*" și, văzându-se atacată mișelește pe la spate, în valuri succesive de mărire a NATO, a fost nevoită să apeleze la China. Această alianță a venit natural și nu doar ca efect al agresiunii americane, ci și ca efect al schimbării paradigmei mondiale.

ciuda timpului petrecut în negocieri, americanii încă nu au ajuns la ceea ce vor ei de fapt. Și care-i acel ceva? În primul rând trebuie să iasă din mizeria din Ucraina și trebuie s-o facă într-un mod care să nu-i arunce în derizoriu. Nu în ultimul rând, trebuie să aibă asigurări atât din partea Rusiei cât și a Chinei că vor fi lăsați să se restructureze. Acum e momentul acela în care vă veți întreba cu perplexitate: „*Cum adică **să fie lăsați**? Cine trebuie să-i garanteze ceva Americii?*”. Păi fix aici e povestea.

Ce înseamnă noua ordine mondială? Tot din aceeași carte înțelegem despre ce e vorba în ecuație: *un concept de sinteză social-conservatoare ca bază a noii ideologii a ordinii mondiale*. Iar aceasta se va pune în practică printr-o – țineți-vă bine! – *coaliție anti-război*!!! Să vă mai dau un citat care vă va întoarce realmente pe dos: „*Baza ideologică a noii ordini mondiale va fi o sinteză care unește sistemul de valori al religiilor lumii cu realizările statului social și cu **paradigma științifică a** dezvoltării durabile*”. V-ați revenit? Întrebați-l pe Georgescu dacă nu înțelegeți.

După cum am menționat mai spre început, autorul susținea că principalul vector de acțiune urmărit de SUA a fost acela de pornire a unui război mondial în Europa, astfel încât, câștigându-l, să-și poată proiecta puterea asupra Chinei. Așadar, scopul Rusiei ar fi acela de evitare a unui asemenea conflict deoarece era clar că ea va fi subiectul. Și cum se poate preveni asta? Iată cum începe primul paragraf al capitolului dedicat acțiunii menționate: „*Pentru a preveni un război mondial, trebuie să oprim forțele sale motrice: elita americană conducătoare, euru-birocrația și regimul nazist creat de SUA la Kiev. Prima dintre ele este cea principală, celelalte două sunt derivate*”. Cum vă sună asta?

Acum vă adresez o întrebare: cum naiba de omul ăsta vorbește încă de acum zece ani despre chestiunile pe care le trăim azi? Și cum de o face atât de limpede? Cum de elitele de la Moscova au urmat cu strictețe programul indicat în acea lucrare care e mai mult decât publică. Și nu doar cei de la Moscova, ci inclusiv elita politică americană care, după cum se vede, a fost efectiv anihilată de Trump și de Partidul Republican. Sau, mai bine spus, după ce i-a eșuat proiectul războiului mondial european, acea elită a preferat s-o șteargă pentru că e ultra-expusă și singurul lucru la care se mai poate aștepta e energia verde de la scaunul electric.

Iată că a sosit și momentul să vă indic lucrarea, știu că sunteți nerăbdători. Este vorba despre „Последняя мировая война. США начинают и проигрывают”. În traducere cartea se numește „Ultimul război mondial. SUA începe și pierde”, fiind scrisă de reputatul academician rus Serghei Glaziev. O puteți găsi gratuit, în limba rusă, căutând după denumirea pe care v-am dat-o. Cartea este publică de atâta timp, iar acțiunile structurii rusești de putere au fost cât se poate de transparente pentru a se putea vedea faptul că ceea ce am citat e mai mult decât o simplă carte: E O CALE DE PARCURS.

Ce era greu de înțeles? Unde sunt oamenii care ar fi trebuit s-o facă? Mă rog, e o întrebare retorică întrucât vedem limpede că la noi „elite” se numesc niște dobitoci precum Ciucă, Ciolacu, Iohannis, Bolojan, Cîțu, Orban s.a.m.d. Uitați-vă la puzderia de generali cretini de prin televiziuni și gândiți-vă că proștii ăia v-ar fi condus în cazul unui război. Așa a fost și-n Al Doilea Război Mondial, când un incompetent ca Antonescu a condus armata română la dezastru. Iar acum, cică ăia care au descoperit așa-zisa fraudă de la alegerile din decembrie ar fi fost răcanii de la Direcția de Informații a Armatei. Vă dați seama ce șobolani rupți de realitate

După cum limpede observați, lumea se învârte într-un context absolut năucitor, iar noi suntem ținuți priponiți de o gașcă de o gașcă de idioți care n-au habar cum arată lumea. Asta e, din păcate, realitatea. Noi, ca țară, suntem mâncați de o grămadă de proști notorii. Ce vom face când vom constata că Ciucă și Ciolacu au furat pentru Ucraina 20% din PIB-ul României? Ce-o să facem atunci? O să plângem ca proștii? Sau ne vom bucura că aceste cheltuieli vor fi „excluse de la calculul deficitului”. Vă dați seama cu ce proști avem de-a face?

Pentru a înțelege lumea în care te afli, trebuie să urmărești mișcările granzilor și, pitic fiind, să înveți să calci pe urmele bătătorite de ei. Când însă tu, un limbric, alegi să-ți arăți mușchii în fața unui gigant, crezând că un alt gigant îți va lua partea, nu te mai poți numi nici măcar prost pentru că meriți să fii călcat în picioare fără milă. Despre asta e vorba: avem o clasă politică incompetentă și instituții la fel de proaste. Singura lege de care avem nevoie de legea anti-proști. Abia apoi treburile se vor normaliza și pe-aici.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/2025/03/pe-ce-lume-traim.html#more

Despre autor

editor